

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 29.3.2010
KOM(2010)94 v konečném znění

2010/0064 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se zrušuje rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• **Odůvodnění a cíle návrhu**

Pohlavní zneužívání a pohlavní vykořisťování dětí jsou obzvláště závažné formy trestné činnosti, neboť jsou namířeny proti dětem, které mají právo na zvláštní ochranu a péči. Způsobují obětem dlouhodobou fyzickou, psychickou a sociální újmu a přetrvávání tohoto jevu ohrožuje základní hodnoty moderní společnosti, pokud jde o zvláštní ochranu dětí a důvěru v příslušné státní instituce. Studie navzdory nedostatku přesných a spolehlivých statistik naznačují, že nezanedbatelná část dětí v Evropě může být během svého dětství obětí sexuálního násilí, a výzkumy rovněž naznačují, že těchto jevů postupem času neubývá. Naopak, určitých forem sexuálního násilí přibývá.

Podle článku 67 Smlouvy o fungování Evropské unie je obecným politickým cílem Unie v této oblasti zajištění vysoké úrovně bezpečnosti prostřednictvím opatření pro předcházení trestné činnosti a boj proti ní. Tato trestná činnost zahrnuje rovněž pohlavní zneužívání a pohlavní vykořisťování dětí. Podle článku 83 Smlouvy o fungování Evropské unie by uvedeného cíle mělo být dosaženo především stanovením minimálních pravidel týkajících se vymezení trestných činů a sankcí v oblasti pohlavního vykořisťování dětí. Mezi specifické cíle patří účinnější stíhání trestných činů, ochrana práv obětí a předcházení pohlavnímu zneužívání a vykořisťování dětí.

• **Obecné souvislosti**

Hlavní příčinou pohlavního zneužívání a vykořisťování dětí je jejich zranitelnost, která je důsledkem působení řady faktorů. Nedostatečná reakce mechanismů na prosazování práva přispívá k velké rozšířenosti těchto jevů a obtíže jsou dále prohlubovány tím, že určité formy trestných činů překračují hranice států. Oběti se často zdráhají zneužití oznámit. Rozdíly v trestním právu a postupech členských států mohou vést k odlišnému způsobu vyšetřování či stíhání a odsouzení pachatelé mohou být i po odpykání trestu stále nebezpeční. Tyto problémy se vyostřily vývojem v oblasti informačních technologií, který usnadnil výrobu a šíření snímků zobrazujících pohlavní zneužívání dětí a zároveň zajistil pachatelům anonymitu a způsobil rozšíření odpovědnosti na více států. Snadnější cestování a rozdíly v příjmech podporují sexuální turistiku zaměřenou na děti a vedou k tomu, že pachatelé sexuálně motivovaných trestných činů proti dětem spáchaných v zahraničí zůstávají často nepotrestáni. Nehledě na složitost trestního stíhání může organizovaná trestná činnost bez velkého rizika dosahovat značných zisků.

Vnitrostátní právní předpisy pokrývají některé tyto problémy v odlišné míře. Nejsou však dostatečně přísné a jednotné, aby společnost mohla na tento znepokojivý jev důrazně reagovat.

Nedávná Úmluva Rady Evropy CETS č. 201 o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a pohlavním zneužíváním („Úmluva Rady Evropy“) představuje v této době nejvyšší mezinárodní normu na ochranu dětí před pohlavním zneužíváním a vykořisťováním. V celosvětovém měřítku je hlavní mezinárodní normou Opční protokol k Úmluvě o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie z roku 2000. K této úmluvě však ještě nepřistoupily všechny členské státy.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV alespoň v minimální míře sblízuje na úrovni EU právní předpisy členských států tím, že činí trestnými nejzávažnější formy pohlavního zneužívání a vykořisťování dětí, rozšiřuje vnitrostátní soudní příslušnost a poskytuje obětem minimální pomoc. Ačkoli byly požadavky celkově splněny, vykazuje rámcové rozhodnutí několik nedostatků. Sladuje právní předpisy pouze v omezeném počtu trestných činů, neřeší nové formy zneužívání a vykořisťování prostřednictvím informačních technologií, neodstraňuje překážky bránící trestnímu stíhání mimo území daného státu, neřeší všechny specifické potřeby dětských obětí a neobsahuje přiměřená opatření pro předcházení těmto trestným činům.

Další platné či plánované iniciativy EU se zčásti zabývají některými problémy, které se týkají rovněž sexuálních trestných činů spáchaných na dětech. Patří mezi ně rozhodnutí Rady 2000/375/SVV ze dne 29. května 2000 o boji proti dětské pornografii na internetu, rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, rámcové rozhodnutí Rady 2005/222/SVV ze dne 24. února 2005 o útocích proti informačním systémům, rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 854/2005/ES ze dne 11. května 2005 o zavedení víceletého programu Společenství pro podporu bezpečnějšího využívání internetu a nových on-line technologií a rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Cíle jsou zcela v souladu s evropskou politikou podpory, ochrany a dodržování práv dětí v rámci vnitřních a vnějších politik EU. Evropská unie výslovně uznává ochranu práv dětí v Listině základních práv Evropské unie, konkrétně v článku 24. Komise si dále ve svém sdělení *Směrem ke strategii EU o právech dítěte* stanovila za cíl maximálně využít svých stávajících politik a nástrojů, aby chránila děti před násilím a pohlavním vykořisťováním v rámci EU i mimo ni. Tyto cíle jsou rovněž v souladu s Programem pro bezpečnější internet, který má podpořit bezpečnější využívání internetu a nových on-line technologií, zejména pro děti, a bojovat proti nedovolenému obsahu. Program pro bezpečnější internet napomáhá předcházet pohlavnímu zneužívání dětí prostřednictvím řady opatření, mezi která patří posílení postavení nezletilých a jejich ochrana, zvyšování informovanosti a vzdělávání, samoregulace a nástroje k zajištění bezpečnosti.

Tyto cíle jsou dále plně v souladu s návrhem směrnice o předcházení obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí.

Cíle jsou také v souladu s novou strategií EU pro mládež (usnesení Rady ze dne 27. listopadu 2009), která je zaměřena na děti a mládež ve věkové skupině 13 až 20 let a pevně zakotvuje evropskou spolupráci v oblasti politiky mládeže v mezinárodním systému lidských práv. Zmíněná strategie zdůrazňuje, že vyhlídky mladých lidí na život a budoucnost jsou významně ovlivňovány příležitostmi, podporou a ochranou, kterých se jim dostalo v dětství, a vyzývá všechny příslušné subjekty na místní úrovni, aby identifikovaly ohrožené mladé lidi, pomohly jim a v případě potřeby je odkázaly na další služby, a také těmto mladým lidem usnadnily přístup ke zdravotnickým zařízením.

Tento návrh byl podrobně přezkoumán s cílem zajistit, aby jeho ustanovení byla zcela slučitelná se základními právy a především s lidskou důstojností, zákazem mučení a nelidského nebo ponižujícího zacházení či trestu, s právy dětí, právem na svobodu a bezpečnost, svobodou projevu a informací, ochranou osobních údajů, právem na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a se zásadami zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a sankcí.

Zvláštní pozornost byla věnována článku 24 Listiny základních práv Evropské unie, v němž se stanoví povinnost jednat v zájmu zajištění nezbytné ochrany dětí. Podle tohoto článku mají děti právo na ochranu a péči nezbytnou pro jejich blaho. Kromě toho se v něm požaduje, aby byl ve všech opatřeních týkajících se dětí, bez ohledu na to, zda jsou prováděna veřejnými orgány nebo soukromými institucemi, prvořadým hlediskem nejlepší zájem dítěte, což je rovněž zakotveno v Úmluvě OSN o právech dítěte.

Ustanovení o trestnosti nových forem zneužívání prostřednictvím internetu, uznávání zvláštních vyšetřovacích metod, zákazu výkonu určitých činností a o výměně informací, aby se zajistilo provádění navrhovaného rozhodnutí v celé EU, byla přezkoumána zejména s ohledem na právo na respektování soukromého a rodinného života a právo na ochranu osobních údajů (článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie). Ustanovení o posílení prosazování práva v případě zveřejňování a šíření materiálů týkajících se zneužívání dětí, propagace dětské pornografie nebo podněcování k pohlavnímu zneužívání dětí a o mechanismu, který by zablokoval přístup k internetovým stránkám obsahujícím dětskou pornografii, byla přezkoumána především s ohledem na svobodu projevu (článek 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, článek 11 Listiny základních práv Evropské unie).

Aby byly členské státy podpořeny ve svém úsilí o splnění požadavků této směrnice, mohou být v případě potřeby využity možnosti financování, které nabízí Evropská unie.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace zúčastněných stran

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Konzultace s celou řadou odborníků v dané oblasti proběhly na třech různých zasedáních zaměřených na pohlavní zneužívání dětí, pohlavní vykořisťování dětí a na obchodování s lidmi. Jednalo se zejména o představitele vlád členských států, členy odborné skupiny Komise pro otázky obchodování s lidmi, členy mezinárodních organizací, zejména Rady Evropy a UNICEF, členy nevládních organizací, zástupce akademické obce, výzkumných středisek a jiných veřejných institucí. Řada odborníků a organizací následně zaslala připomínky a poskytla informace.

Diskuse probíhající v Radě o návrhu rámcového rozhodnutí, předloženého v této věci Komisí, přinesly informace o právních předpisech členských států a o stávající praxi. Tak se velkou měrou potvrdila potřeba vytvořit nový rámec EU, který by sblížoval vnitrostátní právní předpisy.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Z konzultací vyplynuly tyto klíčové poznatky:

- potřeba začlenit nová ustanovení z Úmluvy Rady Evropy,
- potřeba učinit trestnými formy zneužívání, které nebyly začleněny do stávajícího rámcového rozhodnutí, zejména nové formy trestných činů spáchaných prostřednictvím IT,
- potřeba odstranit překážky bránící vyšetřování a trestnímu stíhání v přeshraničních případech,
- potřeba zajistit komplexní ochranu obětí, především při vyšetřování a trestním řízení,
- potřeba předcházet trestným činům zvláštními intervenčními programy a léčením,
- potřeba zajistit, aby rozsudky a bezpečnostní opatření vztahující se na nebezpečné pachatele trestných činů v jedné zemi byly platné ve všech členských státech.

Výsledky získané v průběhu konzultací byly zohledněny v posouzení dopadů. Některé návrhy učiněné různými zúčastněnými stranami během konzultací nebyly do návrhu začleněny, a to z různých důvodů, které jsou v tomto posouzení dopadů vysvětleny.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů SEK(2009) 355 a souhrn posouzení dopadů SEK(2009) 356**

V souvislosti s předcházejícím návrhem rámcového rozhodnutí bylo posouzeno několik politických možností jako prostředků k dosažení uvedeného cíle.

- Politická možnost č. 1: Žádné nové opatření ze strany EU

Evropská unie by nepřijala žádná nová opatření (právní předpisy, nepolitické nástroje, finanční podporu) zaměřená na boj proti pohlavnímu zneužívání a vykořisťování dětí a členské státy by mohly pokračovat v procesu podpisu a ratifikace Úmluvy Rady Evropy.

- Politická možnost č. 2: Doplnit stávající právní předpisy nelegislativními opatřeními

Stávající právní předpisy EU, zejména rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV, by se nezměnily. Namísto toho by mohla být zavedena nelegislativní opatření na podporu koordinovaného provádění vnitrostátních právních předpisů. Mezi ně by patřila výměna informací a zkušeností v oblasti trestního stíhání, ochrana a prevence, zvyšování informovanosti, spolupráce se soukromým sektorem a podpora samoregulace či zavedení mechanismu pro sběr údajů.

- Politická možnost č. 3: Nové právní předpisy o trestním stíhání pachatelů trestných činů, ochraně obětí a předcházení trestným činům

Byl by přijat nový právní akt, který by obsahoval ustanovení ze stávajícího rámcového rozhodnutí, určitá ustanovení Úmluvy Rady Evropy a další prvky, jež nejsou zahrnuty v žádném z těchto dokumentů. Zabýval by se trestním stíháním pachatelů, ochranou obětí a předcházením tomuto jevu.

- Politická možnost č. 4: Nové souhrnné právní předpisy ke zlepšení trestního stíhání pachatelů trestných činů, ochrany obětí a předcházení trestným činům (jako v možnosti č. 3) včetně nelegislativních opatření (jako v možnosti č. 2)

Platná ustanovení rámcového rozhodnutí 2004/68/SVV by byla doplněna opatřeními ze strany EU zaměřenými na změnu trestního práva hmotného a procesního, ochranu obětí a předcházení trestným činům jako v možnosti č. 3, včetně nelegislativních opatření uvedených v možnosti č. 2 s cílem zlepšit provádění vnitrostátních právních předpisů.

Z analýzy hospodářského dopadu, sociálních dopadů a dopadů na základní práva vyplynulo, že možnosti č. 3 a č. 4 představují nejlepší přístup k řešení problémů a dosažení cílů návrhu. Upřednostněna by měla být možnost č. 4, následně možnost č. 3.

Komise provedla posouzení dopadů, které bylo přiloženo k předchozímu návrhu rámcového rozhodnutí ze dne 25. března 2009 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii a přiměřeně se použije také pro tento návrh směrnice. Zpráva o posouzení dopadů je k dispozici na adrese:

http://ec.europa.eu/governance/impact/ia_carried_out/cia_2009_en.htm#jls

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaného opatření**

Směrnice zruší rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV, jehož ustanovení budou zahrnuta do této směrnice spolu s následujícími novými prvky:

- o trestním právu hmotném obecně

Závažné formy pohlavního zneužívání a vykořisťování dětí, které dosud nejsou upraveny právními předpisy EU, se stanou trestnými činy. Jedná se např. o organizaci cest, jejichž účelem je spáchání trestného činu pohlavního zneužití, tedy o jev, který ve velké míře, avšak ne výlučně, souvisí se sexuální turistikou zaměřenou na děti. Definice pojmu dětské pornografie se upraví podle definice použité v Úmluvě Rady Evropy a Opčním protokolu k Úmluvě OSN o právech dítěte. Zvláštní pozornost je věnována trestným činům spáchaným na dětech ve zvlášť zranitelné situaci.

Zejména by měly být zvýšeny tresty tak, aby byly účinné, přiměřené a odrazující. Při určování závažnosti trestného činu a stanovení přiměřeného trestu se berou v úvahu různé faktory, které mohou hrát roli ve velmi odlišných trestných činech, jako újma způsobená obětí, míra zavinění a stupeň nebezpečnosti činu pro společnost.

Mezi trestnými činy lze tedy vysledovat řadu vztahů. Obecně platí, že činnosti zahrnující sexuální kontakt jsou závažnější, než činnosti, které je nezahrnují, že vykořisťování zvyšuje závažnost trestného činu, a že nátlak, síla nebo pohrůžky jsou závažnější, než zneužije-li pachatel svého postavení autority nebo slabosti oběti, což je ale závažnější než vyjádří-li oběť dobrovolný souhlas. Prostituce zahrnující sexuální praktiky za úplatu je závažnější než pornografická představení, která mohou, či nemusí tyto praktiky zahrnovat. Najímání k prostituci nebo podobným činnostem je závažnější než pouhé zapříčinění účasti dítěte, protože znamená aktivní vyhledávání dětí jako zboží. Pokud jde o dětskou pornografii, její výroba, obvykle zahrnující najímání dítěte a sexuální kontakt, je závažnější než ostatní trestné

činy, například prodej nebo nabízení pornografie, které jsou naproti tomu závažnější než držení pornografie nebo získávání přístupu k pornografii.

Na základě kombinace těchto odlišných kritérií se tedy rozlišuje pět skupin trestných činů, a to v závislosti na jejich míře závažnosti, která je příslušně zohledněna různou výší trestu za naplnění základní skutkové podstaty.

– o nových trestných činech spáchaných prostřednictvím informačních technologií (IT)

Nové formy pohlavního zneužívání a vykořisťování umožněné využíváním IT se stanou trestnými činy. Jedná se o internetová pornografická představení nebo o vědomé získávání přístupu k dětské pornografii, aby byly upraveny případy, ve kterých prohlížení dětské pornografie na internetových stránkách bez stahování či uchovávání obrazů nenaplnuje skutkovou podstatu „držení“ nebo „zprostředkovávání“ dětské pornografie. Do rámcového rozhodnutí bude ve smyslu znění uvedeného v Úmluvě Rady Evropy rovněž začleněn nový trestný čin navazování kontaktu s dětmi za účelem jejich pohlavního zneužití (tzv. grooming).

– o trestním vyšetřování a zahajování trestního řízení

Směrnice se rozšíří o řadu ustanovení, která by usnadnila vyšetřování trestných činů a podávání žalob.

– o stíhání trestných činů spáchaných v zahraničí

Změní se pravidla o soudní příslušnosti, aby se zajistilo, že pachatelé pohlavního zneužívání a vykořisťování dětí, kteří pocházejí z EU (státní příslušníci i osoby s obvyklým bydlištěm), byli stíháni i tehdy, pokud se dopustili trestného činu mimo EU v rámci tzv. sexuální turistiky.

– o ochraně obětí

Do rámcového rozhodnutí budou začleněna nová ustanovení o ochraně obětí (v širokém slova smyslu), aby se zajistilo, že oběti budou mít snadnější přístup k opravným prostředkům a nebudou trpět účastí v trestním řízení. Tato ustanovení upravují pomoc obětem, podporu obětí a jejich ochranu, především v průběhu trestního vyšetřování a řízení.

– o předcházení trestným činům

Provedou se změny, které napomohou předcházení pohlavnímu zneužívání a vykořisťování dětí prostřednictvím řady opatření zaměřených na pachatele, kteří se již v minulosti dopustili trestného činu, aby se předešlo opětovnému páchání trestných činů a omezil přístup k dětské pornografii na internetu. Cílem omezení tohoto přístupu je snížit oběh dětské pornografie tím, že se znesnadní užívání veřejně přístupných internetových stránek. Nejde však o náhradu opatření k odstranění obsahu u zdroje nebo ke stíhání pachatelů trestných činů.

V důsledku toho by návrh v mnoha směrech zvýšil úroveň ochrany stanovenou Úmluvou Rady Evropy. Pokud jde o obsah, návrh zahrnuje prvky, které nejsou obsaženy v Úmluvě Rady Evropy, např. prosazování zákazu výkonu činností předpokládajících styk s dětmi pro pachatele sexuálně motivovaných trestných činů na úrovni celé EU, zablokování přístupu na internetové stránky s dětskou pornografií, trestnost nucení dítěte k sexuálním praktikám se třetími osobami, pohlavní zneužívání dětí prostřednictvím pornografických představení na internetu a doložku o beztrestnosti obětí zneužití z řad dětí. Návrh rovněž překračuje rámec závazků uvedených v Úmluvě Rady Evropy ohledně výše trestu, bezplatného právního

poradenství pro dětské oběti a potlačování činností podporujících zneužívání a sexuální turistiku zaměřenou na děti. Z formálního hlediska začleňování ustanovení Úmluvy Rady Evropy do práva EU urychlí přijímání vnitrostátních opatření v porovnání s vnitrostátními ratifikačními postupy a zajistí lepší kontrolu provádění.

- **Právní základ**

Ustanovení čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se vztahuje na činnosti Evropské unie.

Členské státy nemohou dostatečným způsobem dosáhnout cílů návrhu z těchto důvodů:

Pohlavní vykořisťování a pohlavní zneužívání dětí má výrazný přeshraniční rozměr, který je nejvíce patrný v oblasti dětské pornografie a sexuální turistiky zaměřené na děti, projevuje se však také v potřebě zajistit dětem ve všech členských státech ochranu před pachateli trestných činů ze všech členských států, kteří mohou bez omezení cestovat. Tato situace si žádá opatření na úrovni EU, především v návaznosti na rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV a rozhodnutí Rady 2000/375/SVV¹, neboť členské státy nemohou cíl účinné ochrany dětí v dostatečné míře splnit na ústřední, na regionální ani na místní úrovni.

Opatření Evropské unie mohou lépe dosáhnout cílů návrhu z těchto důvodů:

Návrh ve větší míře sblíží trestní právo hmotné a procesní členských států, což bude mít kladný dopad na boj proti těmto zločinům. Za prvé se tímto způsobem zabrání častějšímu páchání těchto trestných činů v členských státech, které mají méně přísná pravidla, za druhé, jednotné definice pojmů umožňují podpořit výměnu užitečných běžných údajů a zkušeností a také srovnatelnost údajů, a za třetí se zjednoduší mezinárodní spolupráce. Návrh rovněž zlepší ochranu dětských obětí. Jedná se o humanitární imperativ a také o předpoklad pro to, aby oběti poskytovaly důkazy potřebné k trestnímu stíhání. Posílena bude rovněž účinnost preventivních opatření v celé EU.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z tohoto důvodu/těchto důvodů:

Tato směrnice se omezuje na minimum nutné k dosažení uvedených cílů na evropské úrovni a nepřekračuje rámec toho, co je pro tento účel nezbytné, přičemž zohledňuje potřebu, aby trestněprávní předpisy byly dostatečně přesné.

- **Volba nástrojů**

Navrhované nástroje: směrnice.

¹ Rozhodnutí Rady ze dne 29. května 2000 o boji proti dětské pornografii na internetu (Úř. věst. L 138, 9.6.2000, s. 1).

Při potírání pohlavního vykořisťování dětí je nezbytné sblížit trestněprávní předpisy členských států, aby se zlepšila spolupráce v trestních věcech. Za tímto účelem Smlouva o fungování Evropské unie stanoví, že mohou být přijímány pouze směrnice.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. DOPLŇKOVÉ INFORMACE

- **Zrušení platných právních předpisů**

Přijetí návrhu povede ke zrušení platných právních předpisů.

- **Místní působnost**

Tento návrh bude určen členským státům. Uplatňování výsledné směrnice ve Spojeném království, Irsku a Dánsku bude určeno v souladu s ustanoveními protokolů č. 21 a č. 22, připojených ke Smlouvě o fungování Evropské unie.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se zrušuje rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 a čl. 83 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

poté, co postoupily návrh vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů³,

v souladu s řádným legislativním postupem⁴,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pohlavní zneužívání a pohlavní vykořisťování dětí, včetně dětské pornografie, představují závažné porušování základních práv, zejména práv dítěte na takovou ochranu a péči, jaká je nezbytná pro jeho blaho, jak jsou stanovena Úmluvou OSN o právech dítěte a Listinou základních práv Evropské unie.
- (2) Dětská pornografie, kterou tvoří vyobrazení pohlavního zneužívání dětí, a jiné zvlášť závažné formy pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování dětí stále narůstají a šíří se využíváním nových technologií a internetu.
- (3) Rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV o boji proti pohlavnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii⁵ sbližuje právní předpisy členských států s cílem učinit trestnými nejzávažnější formy pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování dětí, rozšířit vnitrostátní soudní příslušnost a poskytnout obětem minimální úroveň pomoci. Rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV o postavení obětí v trestním řízení⁶ stanoví soubor práv obětí v trestním řízení, včetně práva na ochranu a odškodnění. Koordinace stíhání v případech pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování dětí a dětské

² Úř. věst. C , , s. .

³ Úř. věst. C , , s. .

⁴ Úř. věst. C , , s. .

⁵ Úř. věst. L 13, 20.1.2004, s. 14.

⁶ Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 1.

pornografie bude dále usnadněna na základě přijetí rámcového rozhodnutí Rady 2009/948/SVV o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení⁷.

- (4) Podle článku 34 Úmluvy OSN o právech dítěte se státy, které jsou smluvní stranou této úmluvy, zavazují chránit dítě před všemi formami pohlavního vykořisťování a pohlavního zneužívání. Opční protokol k Úmluvě OSN o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie a zejména Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním⁸ představují významné kroky v procesu posilování mezinárodní spolupráce v této oblasti.
- (5) Závažné trestné činy, jakými jsou pohlavní vykořisťování dětí a dětská pornografie, vyžadují komplexní přístup zahrnující stíhání pachatelů trestných činů, ochranu dětských obětí a předcházení tomuto jevu. Prvořadým hlediskem při provádění všech opatření zaměřených na boj proti těmto trestným činům musí být nejlepší zájem dítěte, a to v souladu s Listinou základních práv Evropské unie a s Úmluvou OSN o právech dítěte. Rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV by mělo být nahrazeno novým nástrojem, který poskytne takový ucelený právní rámec, aby bylo dosaženo požadovaného účelu.
- (6) Závažné formy pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování dětí by měly podléhat účinným, přiměřeným a odrazujícím sankcím. Jedná se zejména o různé formy pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování umožněné využíváním informačních a komunikačních technologií. Rovněž definice dětské pornografie by měla být upřesněna a měla by se přiblížit definicím obsaženým v mezinárodních nástrojích.
- (7) Tato směrnice neupravuje politiku členských států, pokud jde o sexuální praktiky prováděné se souhlasem zúčastněných stran, kterých se mohou účastnit děti a které lze považovat za normální objevování sexuality při vývoji člověka s přihlédnutím k různým kulturním a právním tradicím, a také k novým formám navazování a udržování vztahů u dětí a dospívající mládeže, mimo jiné prostřednictvím informačních a komunikačních technologií.
- (8) Vyšetřování trestných činů a podávání žalob v trestních řízeních by se mělo usnadnit, aby se vzaly v úvahu obtíže, které musí dětské oběti při oznamování zneužití překonávat, a anonymita pachatelů trestných činů v kybernetickém světě. Aby byla zajištěna úspěšnost vyšetřování a stíhání trestných činů uvedených v této směrnici, měly by být osobám a orgánům odpovědným za vyšetřování a stíhání těchto trestných činů dostupné účinné vyšetřovací nástroje. Mezi tyto nástroje mohou patřit tajné operace, odposlech, sledování včetně elektronického sledování, monitorování bankovních účtů nebo jiné finanční vyšetřování.
- (9) Měla by se změnit pravidla o soudní příslušnosti, aby se zajistilo, že pachatelé pohlavního zneužívání a vykořisťování dětí, kteří pocházejí z Evropské unie, budou stíháni i tehdy, pokud se dopustí trestného činu mimo Evropskou unii, zejména v rámci tzv. sexuální turistiky.

⁷ Úř. věst. L 328, 15.12.2009, s. 42.

⁸ Úmluva Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním, podepsaná na Lanzarote 25. 10. 2007, Řada evropských smluv č. 201.

- (10) Měla by být přijímána opatření na ochranu dětských obětí, v jejich nejlepším zájmu a s přihlédnutím k jejich potřebám. Dětské oběti by měly mít snadný přístup k opravným prostředkům, včetně bezplatného právního poradenství a zastupování a opatření řešících střet zájmů, pokud ke zneužívání dochází v rodině. Pokud svůj případ předloží příslušným orgánům, neměly by dětské oběti také podléhat sankcím ukládaným například podle vnitrostátních právních předpisů o přistěhovalectví nebo prostituci. Mimo to by účast v trestním řízení neměla těmto obětem způsobovat další trauma zapříčiněné výslechy nebo vizuálním kontaktem s pachateli.
- (11) Aby se předešlo opakovanému páchání trestných činů a aby se tento jev v co největší míře omezil, měli by se pachatelé trestných činů podrobit posouzení své nebezpečnosti a možného rizika opakování sexuálně motivovaných trestných činů spáchaných na dětech a měli by mít na základě dobrovolnosti přístup k účinným intervenčním programům nebo opatřením.
- (12) Pokud si to nebezpečnost pachatele či možné riziko opakování trestného činu žádá, mělo by se pachatelům trestných činů, kteří byli odsouzeni, případně dočasně nebo trvale zabránit ve výkonu činností, u nichž se předpokládá pravidelný styk s dětmi. Mělo by se umožnit provádění takových zákazů v rámci celé EU.
- (13) Dětská pornografie, kterou se rozumí vyobrazení pohlavního zneužívání, je zvláštním typem obsahu, který nelze považovat za vyjadřování názoru. V rámci boje proti dětské pornografii je nezbytné snížit oběh materiálů zobrazujících zneužívání dětí tím, že bude pachatelům ztíženo nahrávání takového obsahu na veřejně přístupné internetové stránky. Proto jsou nezbytná taková opatření, která umožní odstranit obsah již u zdroje a dopadnout osoby vinné z výroby, distribuce nebo stahování vyobrazení pohlavního zneužívání dítěte. EU by měla zejména prostřednictvím zvýšené spolupráce s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi napomáhat orgánům třetích zemí účinně odstraňovat internetové stránky obsahující dětskou pornografii, které jsou spravovány na jejich území. Jelikož se však navzdory takovému úsilí ukazuje odstranění dětské pornografie u zdroje jako obtížné, pokud jsou původní materiály umístěny mimo EU, měly by být také zavedeny mechanismy, jež by z území Unie zablokovaly přístup k internetovým stránkám označeným jako stránky obsahující nebo šířící dětskou pornografii. Mechanismy plnící tento účel mohou být v závislosti na situaci různé, například se příslušným justičním nebo policejním orgánům poskytne možnost takové zablokování nařídit nebo se podpoří a podnítky poskytovatelé internetových služeb, aby dobrovolně vypracovali kodex chování a pokyny pro zablokování přístupu na takové internetové stránky. S cílem odstranit a blokovat obsah zobrazující zneužívání dětí by měla být navázána a posilována spolupráce mezi veřejnými orgány, zejména v zájmu zajištění toho, aby vnitrostátní seznamy internetových stránek obsahujících dětskou pornografii byly co nejúplnější a aby se zamezilo zdvojení práce. Všechny takové činnosti musí brát ohled na práva konečných uživatelů, dodržovat stávající právní a soudní postupy a být v souladu s Evropskou úmluvou o lidských právech a Listinou základních práv Evropské unie. Program pro bezpečnější internet vytvořil síť horkých linek, jejichž cílem je shromažďování informací a podávání a výměna zpráv o hlavních typech nedovoleného internetového obsahu.
- (14) Vzhledem k tomu, že cíle sledovaného touto směrnicí, tedy bojovat proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států samotných, a z důvodu jeho rozsahu a účinků ho proto může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření

v souladu se zásadou subsidiarity podle článků 3 a 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku 5 tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (15) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména v Listině základních práv Evropské unie a zejména lidskou důstojnost, zákaz mučení a nelidského nebo ponižujícího zacházení či trestu, práva dětí, právo na svobodu a bezpečnost, svobodu projevu a informací, ochranu osobních údajů, právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a zásady zákonnosti a přiměřenosti trestných činů a trestů. Cílem směrnice je zejména zajistit plné dodržování těchto práv, v souladu s čímž musí být provedena.
- (16) [V souladu s články 1, 2, 3 a 4 Protokolu o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o fungování Evropské unie, Spojené království a Irsko oznámily své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.] NEBO [Aniž je dotčen článek 4 Protokolu o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, Spojené království a Irsko se neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná.]⁹. V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1 **Předmět**

Cílem této směrnice je stanovit minimální pravidla týkající se vymezení trestných činů a sankcí v oblasti pohlavního vykořisťování dětí. Jejím cílem je také zavést společná ustanovení umožňující těmto trestným činům lépe předcházet a chránit jejich oběti.

Článek 2 **Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „dítětem“ každá osoba mladší 18 let;
- b) „dětskou pornografií“
 - i) jakýkoli materiál, který zobrazuje dítě, které se účastní skutečného nebo předstíraného jednoznačně sexuálního jednání nebo
 - ii) jakékoli zobrazení pohlavních orgánů dítěte prvotně k sexuálním účelům nebo

⁹ Konečné znění tohoto bodu odůvodnění bude záviset na postoji UK a IRL, přijatém v souladu s ustanoveními protokolu (č. 21).

- iii) jakýkoli materiál, který zobrazuje osobu se vzhledem dítěte, která se účastní skutečného nebo předstíraného jednoznačně sexuálního jednání, nebo každé zobrazení pohlavních orgánů osoby se vzhledem dítěte k prvotně sexuálnímu účelům nebo
- iv) realistické obrázky dítěte, které se účastní jednoznačně sexuálního jednání, nebo realistické obrázky pohlavních orgánů dítěte, bez ohledu na to, zda takové dítě skutečně existuje, k prvotně sexuálnímu účelům;
- c) „dětskou prostitucí“ zneužívání dítěte k sexuálním praktikám, kdy jsou dítěti za jeho účast na sexuálních praktikách poskytovány či slibovány peníze nebo jiné odměny či výhody bez ohledu na to, zda je tato platba, slib nebo výhoda poskytována dítěti či třetí osobě;
- d) „pornografickým představením“ živé předvádění, a to i prostřednictvím informačních a komunikačních technologií:
 - i) dítěte, které se účastní skutečného nebo předstíraného jednoznačně sexuálního jednání nebo
 - ii) pohlavních orgánů dítěte k prvotně sexuálnímu účelům;
- e) „právní osobou“ subjekt, který má podle použitelného práva právní subjektivitu, s výjimkou států nebo jiných veřejných orgánů vykonávajících státní moc a veřejných mezinárodních organizací.

Článek 3

Trestné činy pohlavního zneužívání

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění trestnosti úmyslných jednání uvedených v odstavcích 2 a 5.
2. Zapříčinění toho, že je dítě, které podle právních předpisů daného státu nedosáhlo věku pohlavní dospělosti, za sexuálním účelem svědkem pohlavního zneužívání či sexuálních praktik, a to i v případě, kdy se těchto praktik samo neúčastní, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
3. Účast na sexuálních praktikách s dítětem, které podle právních předpisů daného státu nedosáhlo věku pohlavní dospělosti, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.
4. Účast na sexuálních praktikách s dítětem, pokud
 - i) dochází ke zneužití uznávaného postavení důvěry, autority nebo vlivu nad dítětem, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let nebo
 - ii) dochází ke zneužití zvláště zranitelného postavení dítěte, zejména pokud se jedná o dítě s mentálním či tělesným postižením či dítě ve stavu závislosti, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let nebo

- iii) je k nim použito nátlaku, násilí nebo pohrůžek, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.
5. Donucování dítěte k sexuálním praktikám se třetími osobami se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.

Článek 4

Trestné činy pohlavního vykořisťování

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění trestnosti úmyslných jednání uvedených v odstavcích 2 a 11.
2. Zapříčinění účasti dítěte na pornografických představeních se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
3. Profitování z dítěte nebo jiné vykořisťování dítěte účastnícího se pornografických představeních se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
4. Vědomá účast na pornografických představeních, v nichž účinkují děti, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
5. Najímání dítěte k účasti na pornografických představeních se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.
6. Zapříčinění účasti dítěte na dětské prostituci se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.
7. Profitování z dítěte nebo jiné vykořisťování dítěte účastnícího se dětské prostituce se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.
8. Účast na sexuálních praktikách s dítětem v případech, kdy se jedná o dětskou prostituci, se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.
9. Donucování dítěte k účasti na pornografických představeních se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let.
10. Najímání dítěte k dětské prostituci se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let.
11. Donucování dítěte k dětské prostituci se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně deset let.

Článek 5

Trestné činy dětské pornografie

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění trestnosti úmyslných jednání uvedených v odstavcích 2 až 6.
2. Pořizování nebo držení dětské pornografie se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jeden rok.

3. Vědomé získávání přístupu k dětské pornografii prostřednictvím informačních a komunikačních technologií se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně jeden rok.
4. Distribuce, šíření nebo předávání dětské pornografie se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
5. Nabízení, dodávání nebo zpřístupňování dětské pornografie se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.
6. Výroba dětské pornografie se trestá odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně pět let.

Článek 6

Navazování kontaktu s dětmi za účelem sexu

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění trestnosti tohoto úmyslného jednání.

Navrhne-li dospělá osoba prostřednictvím informačních a komunikačních technologií setkání dítěti, které podle právních předpisů daného státu nedosáhlo věku pohlavní dospělosti, s cílem spáchat trestný čin uvedený v čl. 3 odst. 3 a čl. 5 odst. 6, přičemž po tomto návrhu následují kroky vedoucí k tomuto setkání, trestá se tento návrh odnětím svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně dvě léta.

Článek 7

Navádění, napomáhání a účastenství, pokus a příprava trestných činů

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění trestnosti navádění, napomáhání a účastenství při páčání některého z trestných činů uvedených v člancích 3 až 6.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění trestnosti pokusu spáchání některého z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 3 až 5 a v odst. 2, kdy je dítě svědkem pohlavního zneužívání, v čl. 4 odst. 2 a 3 a odst. 5 až 11 a v čl. 5 odst. 2 a odst. 4 až 6.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění trestnosti tohoto úmyslného jednání.
 - a) šíření materiálů propagujících možnost spáchat některý z trestných činů uvedených v člancích 3 až 6;
 - b) organizace cest za účelem spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 až 6.

Článek 8

Sexuální praktiky mezi vrstevníky prováděné se souhlasem zúčastněných stran

Ustanovení čl. 3 odst. 2, kdy je dítě svědkem sexuálních praktik, a odst. 3, čl. 4 odst. 2 a 4 a článku 5 neupravují sexuální praktiky dětí, prováděné se souhlasem zúčastněných stran nebo

jichž se účastní osoby podobného věku i stupně duševního a tělesného vývoje či zralosti, pokud při tomto jednání nedošlo ke zneužití.

Článek 9 **Přítěžující okolnosti**

1. Pokud následující okolnosti nejsou již součástí skutkové podstaty trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, považují se pro účely této směrnice za přítěžující okolnosti:
 - a) dítě nedosáhlo podle právních předpisů daného státu věku pohlavní dospělosti;
 - b) trestný čin byl spáchán na dítěti ve zvlášť zranitelné situaci, zejména na dítěti s mentálním či tělesným postižením či dítěti ve stavu závislosti;
 - c) trestný čin byl spáchán členem rodiny, osobou žijící s dítětem ve společné domácnosti nebo osobou, která zneužila své autority;
 - d) trestný čin byl spáchán společně několika osobami;
 - e) trestný čin byl spáchán v rámci zločinného spolčení ve smyslu rámcového rozhodnutí 2008/841/SVV¹⁰;
 - f) pachatel byl již v minulosti odsouzen za trestné činy stejné povahy;
 - g) trestný čin ohrozil život dítěte;
 - h) trestný čin byl spáchán za použití hrubého násilí nebo způsobil dítěti vážnou újmu.
2. Pokud existuje alespoň jedna přítěžující okolnost uvedená v odstavci 1, členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby činy uvedené v člancích 3 až 6 bylo možné potrestat účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi přísnějšími, než jsou sankce ukládané podle článků 3 až 6 pro základní skutkovou podstatu.

Článek 10 **Zákaz činnosti z důvodu odsouzení**

1. S cílem vyhnout se riziku opakování trestných činů přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby fyzické osobě, která byla odsouzena za některý z trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, mohlo být dočasně či trvale zabráněno ve výkonu činností zahrnujících pravidelné kontakty s dětmi.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby opatření uvedené v odstavci 1 bylo zaznamenáno do rejstříku trestů členského státu, v němž byla osoba odsouzena.

¹⁰ Úř. věst. L 300, 11.11.2008, s. 42.

3. Odchylně od čl. 7 odst. 2 a čl. 9 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2009/315/SVV o organizaci a obsahu výměny informací z rejstříku trestů mezi členskými státy¹¹ přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby za účelem účinného provádění opatření spočívajícího v dočasném nebo trvalém zákazu výkonu činností zahrnujících pravidelné kontakty s dětmi, především pokud dožadující členský stát podmíní přístup k určitým činnostem požadavkem zaručit, že uchazeči nebyli odsouzeni za žádný trestný čin uvedený v člancích 3 až 7 této směrnice, byly poskytnuty údaje týkající se zákazu činnosti z důvodu odsouzení za jakýkoli trestný čin uvedený v člancích 3 až 7 této směrnice na základě žádosti podle článku 6 uvedeného rámcového rozhodnutí podané ústředním orgánem členského státu, jehož je příslušná osoba státním příslušníkem, a aby osobní údaje týkající se takového zákazu poskytnuté podle čl. 7 odst. 2 a 4 uvedeného rámcového rozhodnutí mohly být ve všech případech k tomuto účelu použity.
4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby opatření uvedené v odstavci 1 uložené jiným členským státem bylo uznáno a prosazováno.

Článek 11 **Odpovědnost právnických osob**

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby právnické osoby bylo možné činit odpovědnými za trestné činy uvedené v člancích 3 až 7, které v jejich prospěch spáchá jakákoli osoba jednájící samostatně nebo v rámci orgánu dotyčné právnické osoby a která v této právnické osobě působí ve vedoucím postavení na základě:
 - a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
 - b) pravomoci přijímat jménem této právnické osoby rozhodnutí;
 - c) pravomoci vykonávat v rámci této právnické osoby kontrolu.
2. Členské státy přijmou rovněž opatření nezbytná k zajištění odpovědnosti právnických osob v případech, kdy nedostatek dohledu nebo kontroly ze strany osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku umožnil spáchání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 ve prospěch této právnické osoby osobou jí podřízenou.
3. Odpovědnost právnických osob podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nevylučuje trestní řízení proti fyzickým osobám, které se dopustí trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 nebo se na nich podílí.

Článek 12 **Sankce ukládané právnickým osobám**

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění možnosti postihnout právnickou osobu odpovědnou podle čl. 11 odst. 1 účinnými, přiměřenými a odrazujícími

¹¹ Úř. věst. L 93, 7.4.2009, s. 23.

sankcemi, které zahrnují pokuty trestní nebo jiné povahy a mohou zahrnovat i jiné sankce, například:

- a) zbavení oprávnění pobírat veřejné výhody nebo podpory;
 - b) dočasný nebo trvalý zákaz provozování obchodní činnosti;
 - c) uložení soudního dohledu;
 - d) zrušení rozhodnutím soudu;
 - e) dočasné nebo trvalé uzavření provozoven, jichž bylo využito ke spáchání trestného činu.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění možnosti postihnout právnickou osobu odpovědnou podle čl. 11 odst. 2 účinnými, přiměřenými a odrazujícími sankcemi nebo opatřeními.

Článek 13

Nezahájení trestního stíhání obětí a neukládání sankcí obětem

Členské státy umožní, aby děti, které se staly obětí trestných činů uvedených v článku 4 a čl. 5 odst. 4 až 6, nebyly trestně stíhány ani trestány za svou účast v protiprávních činnostech v přímém důsledku toho, že byly oběťmi těchto trestných činů.

Článek 14

Vyšetřování a trestní stíhání

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 nebylo závislé na oznámení nebo obvinění učiněném obětí a aby trestní řízení pokračovalo i v případě, že oběť svou výpověď stáhla.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby bylo možno stíhat všechny trestné činy uvedené v článku 3, čl. 4 odst. 2 a 3 a odst. 5 až 11 a v čl. 5 odst. 6 po dostatečně dlouhou dobu poté, co oběť dosáhla plnoletosti, přičemž tato doba odpovídá závažnosti příslušného trestného činu.
3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, oddělení nebo služby odpovědné za vyšetřování nebo stíhání trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 měly k dispozici účinné vyšetřovací nástroje, které umožní provádění tajných operací alespoň v případech, v nichž se využívají informační a komunikační technologie.
4. Členské státy přijmou nezbytná opatření, která vyšetřovacím oddělením nebo službám umožní pokusit se o identifikaci obětí trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, zejména analýzou dětského pornografického materiálu, např. fotografií a audiovizuálních záznamů šířených nebo předávaných prostřednictvím informačních a komunikačních technologií.

Článek 15

Sdělení podezření na pohlavní vykořisťování nebo pohlavní zneužívání

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby pravidla důvěrnosti ukládaná právními předpisy daného státu určitým odborníkům, kteří jsou při práci v kontaktu s dětmi, nebránila těmto odborníkům informovat útvary odpovědné za ochranu dětí o každé situaci, kdy mají důvodné podezření, že je dítě obětí trestných činů uvedených v člancích 3 až 7.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby povzbudily všechny osoby, které vědí nebo se v dobré víře domnívají, že došlo k trestným činům uvedeným v člancích 3 až 7, ke sdělení těchto skutečností příslušným útvarům.

Článek 16

Soudní příslušnost a koordinace trestního stíhání

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k určení své soudní příslušnosti ve vztahu k trestným činům uvedeným v člancích 3 až 7, pokud:
 - a) trestný čin byl zcela nebo zčásti spáchán na jeho území nebo
 - b) pachatel je státním příslušníkem tohoto státu nebo má na jeho území obvyklé bydliště nebo
 - c) trestný čin byl spáchán proti jeho státnímu příslušníkovi nebo osobě, která má na jeho území obvyklé bydliště, nebo
 - d) trestný čin byl spáchán ve prospěch právnické osoby usazené na území tohoto členského státu.
2. Členské státy zajistí, aby se příslušnost jeho soudů vztahovala i na trestné činy podle článků 5 a 6, případně podle článků 3 a 7, spáchané prostřednictvím informačních a komunikačních technologií použitých z jeho území, bez ohledu na to, zda jsou tyto technologie provozovány na jeho území či nikoli.
3. Členský stát může rozhodnout, že nebude uplatňovat pravidla o příslušnosti podle odst. 1 písm. c) a d) nebo že je bude uplatňovat pouze ve zvláštních případech nebo za zvláštních okolností, pokud byl trestný čin spáchán mimo jeho území.
4. V případě stíhání jakéhokoli trestného činu uvedeného v člancích 3 až 7 spáchaného mimo území příslušného státu, pokud jde o odst. 1 písm. b) tohoto článku, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby soudní příslušnost jejich soudů nebyla podřízena podmínce:
 - a) že čin představuje trestný čin v místě, kde byl spáchán, nebo
 - b) že stíhání může být zahájeno pouze na základě oznámení podaného obětí v místě, kde byl trestný čin spáchán, nebo na základě oznámení státu, na jehož území byl trestný čin spáchán.

Článek 17

Obecná ustanovení o opatřeních na pomoc a podporu obětem a jejich ochranu

1. Obětem trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 se poskytuje pomoc, podpora a ochrana, přičemž se zohlední nejlepší zájem dítěte.
2. Členské státy zajistí, aby osoba, která se stala obětí trestných činů podle článků 3 až 7, jejíž věk není jistý a u níž existují důvody k domněnce, že se jedná o dítě, byla za dítě považována a získala tak okamžitý přístup k pomoci, podpoře a ochraně v souladu s články 18 a 19, dokud nebude její věk zjištěn.

Článek 18

Pomoc obětem a jejich podpora

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby obětem byla poskytnuta pomoc a podpora před trestním řízením, během něj a přiměřenou dobu po něm, s cílem umožnit jim uplatňovat práva stanovená v rámcovém rozhodnutí Rady 2001/220/SVV¹² o postavení obětí v trestním řízení a v této směrnici.
2. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby zvláštní opatření, která mají obětem krátkodobě i dlouhodobě pomáhat a podpořit je při jejich fyzickém a psycho-sociálním zotavování, byla přijata až po individuálním posouzení zvláštní situace každé dětské oběti při řádném zohlednění názorů, potřeb a zájmů dítěte.
3. Oběti trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 se považují za obzvláště ohrožené oběti podle čl. 2 odst. 2, čl. 8 odst. 4 a čl. 14 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2001/220/SVV.
4. Je-li to vhodné a možné, členské státy přijmou opatření na poskytnutí pomoci a podpory rodině oběti. Je-li to vhodné a možné, členské státy zejména uplatní ve vztahu k této rodině článek 4 rámcového rozhodnutí Rady 2001/220/SVV.

Článek 19

Ochrana dětských obětí při vyšetřování trestných činů a při trestním řízení

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při vyšetřování trestných činů a při trestním řízení soudní orgány určily zvláštního zástupce dětské oběti, v případě, že osoby, které mají za dítě rodičovskou zodpovědnost, podle právních předpisů daného státu nesmějí dítě z důvodu střetu zájmů mezi nimi a dětskou obětí zastupovat, nebo v případě, že je dítě bez doprovodu nebo odloučeno od rodiny.
2. Členské státy zajistí, aby dětské oběti měly okamžitý přístup k bezplatnému právnímu poradenství a k bezplatnému právnímu zastupování, a to mimo jiné za účelem požadování odškodného.

¹² Úř. věst. L 82, 22.3.2001, s. 1.

3. Aniž jsou dotčena práva obhajoby, členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při vyšetřování trestných činů uvedených v člancích 3 až 7:
 - a) výsledky dětských obětí proběhly bez zbytečného prodlení poté, co byly skutečnosti předloženy příslušným orgánům;
 - b) výsledky dětských obětí v případě potřeby proběhly v prostorách k tomuto účelu určených nebo upravených;
 - c) výsledky dětských obětí byly prováděny odborníky vyškolenými k tomuto účelu nebo s jejich pomocí;
 - d) pokud je to možné a v případě potřeby vedly všechny výsledky určité dětské oběti tytéž osoby;
 - e) počet výsledků byl co nejmenší a výsledky proběhly pouze v případě, že je to naprosto nezbytné pro účely trestního řízení;
 - f) dětská oběť mohla být doprovázena svým právním zástupcem, nebo případně dospělou osobou podle svého výběru, pokud nebylo v souvislosti s touto osobou přijato odůvodněné rozhodnutí v opačném smyslu.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při vyšetřování trestných činů uvedených v člancích 3 až 7 mohly být všechny výsledky dětských obětí nebo případně dítěte, které vystupuje jako svědek, zaznamenány na video a aby tyto videozáznamy mohly být v souladu s pravidly práva daného státu používány jako důkazy při trestním řízení.
5. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby při trestním řízení souvisejícím s jakýmkoli trestným činem uvedeným v člancích 3 až 7 mohlo být nařízeno, že:
 - a) slyšení proběhne s vyloučením veřejnosti;
 - b) dětská oběť může být vyslýchána v soudní síni, aniž by byla přítomna, především s využitím vhodných komunikačních technologií.

Článek 20

Intervenční programy nebo opatření

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl v případě osob odsouzených za některý trestný čin uvedený v člancích 3 až 7 vypracován posudek ohledně nebezpečí, které tato osoba představuje, a možných rizik opakování některého trestného činu uvedeného v člancích 3 až 7, a to s cílem stanovit vhodné intervenční programy nebo opatření.
2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby zajistily dostupnost účinných intervenčních programů nebo opatření s cílem předejít riziku opakování trestných činů sexuální povahy namířených proti dětem či toto riziko minimalizovat. Tyto programy nebo opatření jsou dostupné po celou dobu trestního řízení, ve věznicích i

mimo ni, v souladu s podmínkami stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech.

Tyto intervenční programy nebo opatření se upraví tak, aby odpovídaly zvláštním vývojovým potřebám dětí, které se dopustily sexuálně motivovaného trestného činu, včetně dětí, které ještě nedosáhly věku trestní odpovědnosti.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby odsouzené za trestné činy uvedené v člancích 3 až 7 v případě potřeby a vzhledem k posudku uvedenému v odstavci 1:
 - a) mohly mít přístup k programům nebo opatřením uvedeným v odstavci 1 a 2;
 - b) byl jim nabídnut přístup ke zvláštním programům nebo opatřením;
 - c) byly plně informovány o důvodech návrhu, který jim umožňuje přístup k zvláštním programům nebo opatřením;
 - d) souhlasily s účastí ve zvláštních programech nebo opatřeních s plným vědomím všech skutečností;
 - e) mohly účast odmítnout a byly informovány o možných důsledcích takového odmítnutí.
4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, proti nimž je vedeno trestní řízení za některý z trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, mohly mít přístup k programům nebo opatřením uvedeným v odstavcích 1 a 2 tohoto článku za podmínek, které neporušují právo na obhajobu a právo na spravedlivý a nestranný proces ani s ním nejsou v rozporu, a které především dodržují pravidla, jimiž se řídí zásada presumpce nevin.
5. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby osoby, které se obávají, že by mohly spáchat některý z trestných činů uvedených v člancích 3 až 7, mohly mít případně přístup k účinným intervenčním programům nebo opatřením, na jejichž základě je možné posoudit riziko spáchání trestného činu a těmto rizikům předcházet.

Článek 21

Zablokování přístupu k internetovým stránkám obsahujícím dětskou pornografii

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby dosáhly zablokování přístupu uživatelů internetu na svém území k internetovým stránkám obsahujícím nebo šířícím dětskou pornografii. Zablokování přístupu je podmíněno přiměřenými zárukami, zejména zajištěním toho, aby se zablokování omezilo pouze na to, co je nezbytné, aby byli uživatelé informováni o důvodech zablokování a aby poskytovatelé obsahu byli pokud možno informováni o možnosti toto zablokování přístupu napadnout.
2. Aniž by byl dotčen první odstavec, přijmou členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby byly odstraněny internetové stránky obsahující nebo šířící dětskou pornografii.

Článek 22
Zrušení rámcového rozhodnutí 2004/68/SVV

Tímto se zrušuje rámcové rozhodnutí 2004/68/SVV, aniž by byly dotčeny další povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnice ve vnitrostátním právu.

Odkazy na zrušené rámcové rozhodnutí se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 23
Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [DVOU LET OD JEJÍHO PŘIJETÍ]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 24
Podávání zpráv

1. Do [ČTYŘ LET OD PŘIJETÍ SMĚRNICE] a následně jednou za tři roky Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu obsahující všechny případné potřebné návrhy.
2. Členské státy předají Komisi veškeré informace potřebné pro vypracování zprávy uvedené v odstavci 1. Součástí těchto informací je podrobný popis legislativních a nelegislativních opatření přijatých na základě této směrnice.

Článek 25
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 26
Určení

Tato směrnice je určena členskými státem v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
Předseda*

*Za Radu
předseda*